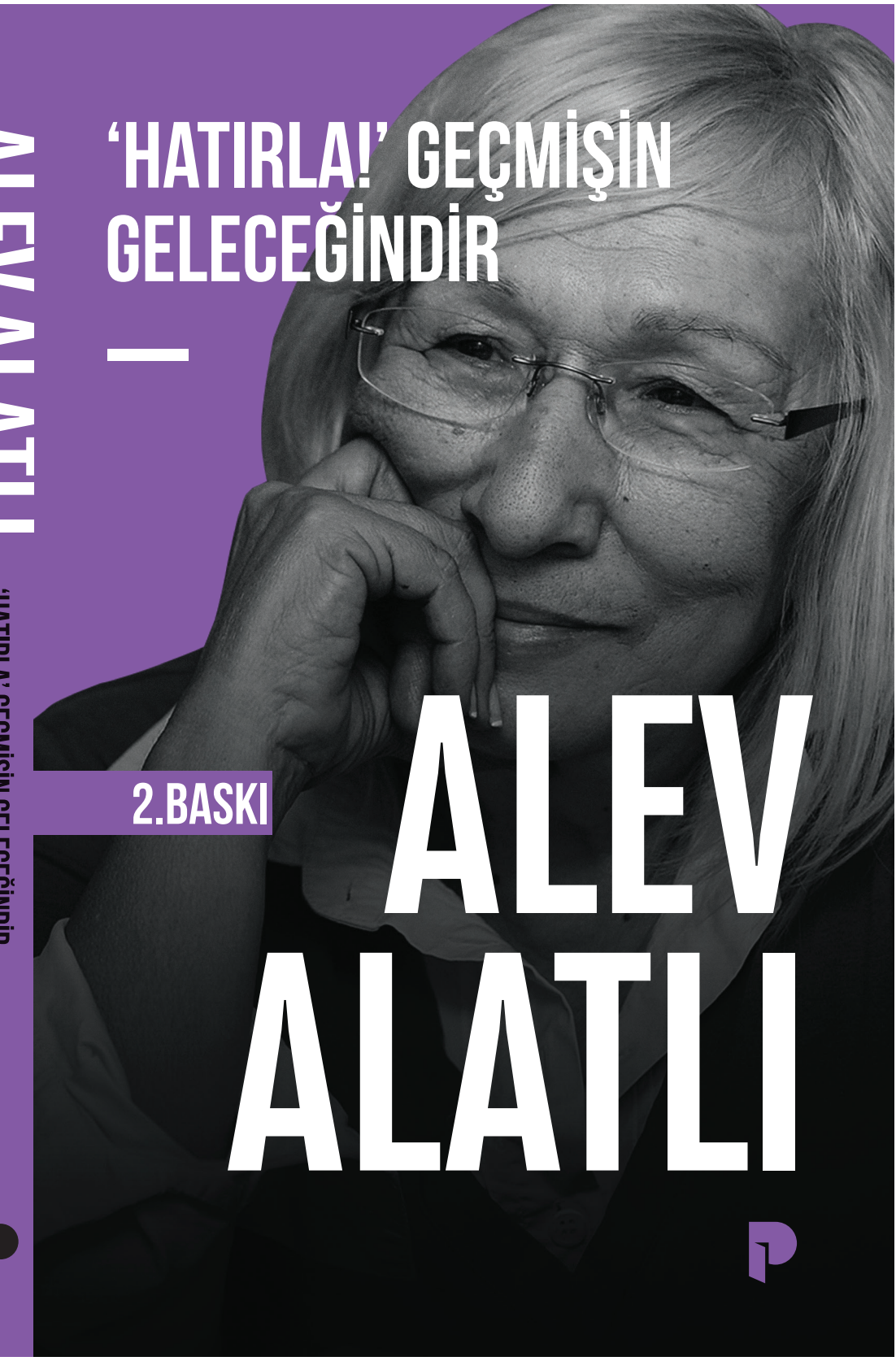

‘HATIRLA!’ GEÇMİŞİN GELECEĞİNDİR

2.BASKI

ALEV ALATLI

ALEV ALATLI
‘HATIRLA!’ GEÇMİŞİN GELECEĞİNDİR

ALEV ALATLI 1944 İzmir doğumlu. Liseyi Japonya'da okudu, ekonomi ve istatistik lisansını ODTÜ'de, ekonomi ve ekonometri yüksek lisansını ABD Vanderbilt Üniversitesinde tamamladı. Yine aynı ülkede doktoraya başladı. Felsefe, ilahiyat, düşünce ve medeniyet tarihi alanlarına yöneldi. 1974'te Türkiye'ye döndükten sonra İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesinde ve Ankara Devlet Planlama Teşkilatında çalıştı. California Üniversitesinde Türkçe üzerine psiko-dil bilim çalışmaları yürüttü. Bu süreçte *Bizim English* adlı bir dergi çıkardı. Daha sonra Türk Yazarlar Kooperatifinde (YAZKO) başkan yardımcısı olarak görev yaptı. Filistin meselesinin duyurulmasına katkıda bulunmak için Edward Said'in *Haberlerin Ağında İslam* (1985) ile *Filistin'in Sorunu* (1986) kitaplarını tercüme etti. Filistin davası konusunda yaptığı çalışmalardan dolayı 1986'da Yaser Arafat tarafından "Özgürlük Madalyası"yla onurlandırıldı. 2005'te uzun yıllar Mütevelli Heyeti Başkanı olarak görev yaptığı Kapadokya Üniversitesini kurdu. 1987 yılında Türkiye Yazarlar Birliği Ödülü'nü; 2006 yılında ise Mikhail A. Şolokhov 100. Yıl Edebiyat Ödülü'nü aldı. 2014 yılında edebiyat alanında Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü'nün sahibi oldu. 2012 yılında Bülent Ecevit Üniversitesi; 2017 yılında Süleyman Demirel Üniversitesi tarafından fahri doktora payesi ile onurlandırıldı. Alatlı 2 Şubat 2024 tarihinde ebediyete irtihal etti ve Eyüp Sultan Camisinde kılınan cenaze namazının ardından, Mihrişah Valide Sultan Haziresine defnedildi.

Yayımlanmış eserleri: *Yaseminler Tüter mi Hâlâ?* (1985), *Aydın Despotizmi* (1986), *İşkenceci* (1987), nehir romanlarından ilki "Or'da Kimse Var mı?"; *Viva La Muerte* (1992), *Nuke Türkiye!* (1993), *Valla Kurda Yedirdin Beni* (1993) *OK Musti, Türkiye Tamamdır!* (1994), *Beyaz Türkler Küstüler* (2013) olmak üzere dört romandan oluştu. "Schrödinger'in Kedisi" ise *Kâbus* (2000) ve *Rüya* (2001) ile birlikte iki eserden meydana geldi. *Aydınlanma Değil, Merhamet* (2004), *Dünya Nöbeti* (2005) ile *Ey Uhniyem! Ey Uhyniyem!* (2008) "Gogol'ün İzinde" üçlemesini oluşturdu. *Kadere Karşı Koy A.Ş.* (1995) romanı ile nesir-nazım denemesi *Eylül 1998* (1999) dışındaki *Hollywood'u Kapattığım Gün/ Suç Ortağı Hollywood Kaan'ın Kitabı* (2009, 2020), *Funda'nın Mutfak Rehberi* (2011), "*Ben Böyle Düşünüyorum!" Demekle Olmuyor!* (2018), *Fesüphanallah!-Nasihatname 1* (2019) ve *Hafazanallah!-Nasihatname 2* (2019) kitapları ise düşünce, hayat ve siyaset alanındaki çalışmalarıdır. Ayrıca röportajlarından oluşan *Alev Alatlı ile Türkiye ve Dünya* (2003), *Kelebek Etkisi Söyleşileri I-II* (2020) ile makalelerinin derlendiği *Şimdi Değilse Ne Zaman?* (2002), '*Hayır!' Diyebilmeli İnsan!* (2003), *'Hatırla!' Geçmişin Geleceğindir* (2004), *Yorumsuz* (2008) ve *Aklın Yolu da Bir Değildir* (2009) kitapları bulunmaktadır. Derleyen olarak önemli rol üstlendiği ve Türkiye'de ilk defa yapılan dört ciltlik *Batıya Yön Veren Metinler* (2010) ve iki ciltlik *Bize Yön Veren Metinler* (2014) isimli eserler ise yaklaşık üç bin yıllık düşünce serüvenine ışık tuttu. Son yıllardaki söyleşilerinden bir kısmı *Dünyayı Bilmeyen Dünyanın Maskarası Olur* (2025) kitabında bir araya getirildi.

Pınar Yayınları
Bereketzade Mh. Okçu Musa Cd. No: 11/3
Beyoğlu- İstanbul
Tel: 0212 293 90 41
www.pinaryayinlari.com bilgi@pinaryayinlari.com
Yayınevi Sertifika No: 45508

'Hatırla!' Geçmişin Geleceğindir
Alev Alatlı

copyright 2026 © pınar yayınları

Pınar Yayınları ■ 598
Alev Alatlı Kitaplığı ■ 3
ISBN 978-975-352-875-7

İkinci Baskı Haziran 2026

EDİTÖR Nurşen ÖZ ALDI
KAPAK Ömer Faruk Yıldız
SAYFA DÜZENİ Tekin Öztürk

BASKI Egem Basım Yayın
Gümüşsuyu cad. Odin İş Merkezi
B Blok Kat:2 Topkapı-İstanbul
Sertifika No: 43624

ALEV ALATLI

'HATIRLA!' GEÇMİŞİN GELECEĞİNDİR

İçindekiler

Sunuş / 7
Kurtlar Vadisi / 11
"Şahadetname" Hafazanallah! / 17
İthamlar, Hakaretler, Övgüler, Dersler / 19
Keşke 301'ler Bitse! / 25
Melalin Hükümsüzleştirilmesi / 31
Emre Taner'in Demecine Dipnotlar (1) / 35
Emre Taner'in Demecine Dipnotlar (2) / 43
Hatırla (1) / 49
Hatırla (2) / 55
Hatırla (3) / 63
İsveç: "İmaj" Her Şeydir! (1) / 71
Saltzjoben Ruhu: "İmaj" Her Şeydir! (2) / 77
Bakındı Şu İran'ın Yaptığına! (1) / 83
Bakındı Şu İran'ın Yaptığına! (2) / 91
Nepotizm: 'Vatan yahut Dokuzlar' / 97
Sexy Ağca / 101
Heyhat, Yine Fransız'ım! / 107
Kalbim Acıyor / 111
Öcü (1) / 115
Öcü (2) / 121
Öcü (3) / 127

‘Aydınlar’ mı, Dediniz? (1) / 135
‘Aydınlar’ mı, Dediniz? (2) / 141
Türklerin En Büyük İcadı ya da Türk Dili / 147
‘Siyasetin Yapılaşması’ ya da Kent Mimarisi / 153
Kapadokya’da 10 Bin Yıllık Kampüs / 159
Yorumsuz / 165
‘Apologetıcs’ ya da ‘Hüccetle Müdafaa’ / 171
“İmam” Amina Hanım’dan, Papa XVI. Benedictus’a:
İçtihat ve Feminizm (1) / 175
“İmam” Amina Hanım’dan, Papa XVI. Benedictus’a:
İçtihat ve Feminizm (2) / 181
Dizin / 187

SUNUŞ

Kuruluşunun üzerinden 45 yıl geçen yayınevimiz ilk kitaplarını yayımladığı 1980'li yıllardan itibaren daima Alev Alatlı ile irtibatlı oldu. Okurlarla buluşturduğumuz bazı kitaplarda onun entelektüel birikimiyle ona eşlik eden bakış açısının izi vardır diyebiliriz. Kendisi yayınevimize mütercim olarak da ciddi katkılarda bulundu. Elden ele dolaşan nehir romanları ise genel geçer eğilimlerin dışında bir Türkiye ve dünya manzarası çiziyordu. Çünkü bir entelektüel olarak günümüz dünyasında genel geçer eğilimlerin her zaman ille de uyulacak şeyler olmadığının ayırdındaydı.

Milletimizin ve medeniyetimizin dert ortağı Alev Alatlı'yı anlatmak hiç kolay değil… Alatlı, dünyayı ve Batı'yı takip edebilen, Batı'yla onların kavramlarıyla hesaplaşabilen bir entelektüeldi. Bakışını harmanlayan ise yerli kimliğiydi. Onun 2000'li yıllarda yayımlanmış deneme kitaplarının baskısı uzun zamandır mevcut değildi. Oysa geçmişin geleceğini gösteren bir ayna hüviyetindeki bu eserler, çağına tanıklığı vicdani bir sorumluluk gören bir entelektüelin ulusaldan uluslararası gündemlere, neoliberalizmden neokapitalizme, etnik kimlikten din meselelerine, Avrupalı olmaktan Batılılaşma helecanına âdeta

dine dönüşen kanaatlerin ipliğini pazara çıkarıyordu. Her şeyden önce sonunu düşünmeden dünyanın gidişatına özenmeyi yanlış buluyordu. İşaretleri okumaya, gidişatı kestirmeye çalışan Alatlı, küreselleşme adı altında pazarlanan güncel eğilimlere sırf etrafa hoş görünmek için evet demenin hoş olmadığı kanaatindeydi. "Batı değerlerini kim en çok kapar da uygularsa en parlak odur!" şeklindeki inançlara itiraz ederek, kendimize sahip çıkmamız gerektiğini vurguluyordu. Bazı şeylere dünyanın iyiliği için de başkaldırmak gerektiğini hatırlatan Alatlı, yaşamak için çığırtkan bir sesle kendimizi iptal etmeyi ise bir tür çağdaş engizisyon olarak görüyordu. Çünkü onun nazarında şekli ne olursa olsun engizisyon, insanları bir şeye inanmaya zorlamaktı.

Alev Alatlı'nın denemelerinin yayımlandığı 2000'lerden günümüze uzun sayılabilecek yıllar geçti. Fakat onun düşüncelerini içeren kitaplarının yeni baskıları da yapılmadı. Bu durum, entelektüellerin düşüncelerini bizzat eserleri üzerinden sürdüren okuyucular açısından önemli bir eksiklikti. Daha da önemlisi hem geçmiş yüzyıl içinden bugüne taşınan şaşırtıcı fotoğraflar sunan hem de günübirlik olana düşmeden yapılan analizlerin ve yorumların geleceğe dönük bir kılavuz olduğu kanaatindeydik. Ayrıca onun anlamıyla karanlıkları ağartan "Her yasal hak, helal değildir!" cümlesini ilk defa yıllar önce dile getirdiğinin hatırlanmaması ise yorumlarının unutulmasıyla irtibatlıydı. Kısaca söylemek gerekirse düzyazılar insanoğlunun yeryüzündeki serüvenini anlamaya çalışan Alev Alatlı külliyatının ayrılmaz bir parçasını teşkil ediyordu.

Alev Alatlı hakikat sevdasını şöyle dile getiriyordu: "Evrensel dolandırıcılığın hüküm sürdüğü zamanda, gerçeği söylemek devrimciliktir." Bu yüzden aklı ahlaktan koparan, bireyi mevcut süreçlere yabancılaştıran toplumsal psikolojimizi masaya yatırmamız gerektiğini vurguladı.

Alatlı'nın metinleri günübirlik gibi görünen hadiselerin arka planlarındaki geçmiş zaman hesaplaşmalarını sezdirir. "Benden sonra tufan!" diyemediği için hükümsüz kılınmayı peşinen reddeden bir tutumu yansıtır. Onun daha önce yayımlanan fakat baskısı bulunmayan kitaplarıyla yazılarından ve söyleşilerinden yeni kitaplar oluşturma düşüncemiz nihayet gerçekleşti. Eserlerin yayımlanma süreci boyunca desteği bize daima güven veren Alev Alatlı'nın kızı, Funda Hanım'a şükranlarımızı sunarız. Bir bilinç kazandırma çabasıyla doğruları ve hassasiyetleri göz ardı etmeden olup bitenleri yorumlayan kitapların yeniden yayımlanması sırasında bütünlük fikri doğrultusunda birtakım tasarruflarda bulunuldu. İmlada birlik sağlanmaya çalışıldı. Çünkü kitaplardaki metinler 2000'lerde yayımlanan yazılardan oluştuğu için bazı kelimelerin imlası farklılık gösteriyordu.

Okurunu tanıyan ve onlarla arasında müşterek bir bağ kuran Alev Alatlı'nın sıkı takipçilerine bir de müjdemiz var: Yayınevimiz, insanın unuttuğunu da unuttuğu bir yüzyılda bize yüksek sesle ve inatla hatırlatan Alatlı'nın düzyazılarından yeni kitaplar yayımlama azminde. Alev Alatlı'ya Allah'tan rahmet diliyoruz. Bizlere bıraktığı aziz hatıralar, adanmışlığı, düşünceleri, iyiliği ve doğruluğu için Allah ondan razı olsun.

PINAR YAYINLARI

KURTLAR VADİSİ

Amerikan Deniz Piyadelerinin ("Marine"lerinin) şahadetnamelerini duymamışınızdır. "Mezuniyet" töreni, gencecik erin, "Bir deniz piyadesi nedir?" haykırışı ile başlar ve şöyle devam eder:

"Birleşik Devletler Deniz Piyadeleri, iki yüzyılı aşkın titremesidir yerin! Cehennemdir! Ölümdür! Yıkımdır! Dünyanın gördüğü en iyi savaş makinesidir! Bombaların açtığı bir çukurda doğduk biz! Anamız bir M-16, babamız ta kendisidir İblis'in!

Denk al ayağını! Senin hayatına yönelik yeni bir tehdittir, yaşadığım her an benim! Ben, kaba görünüşlü, gezginci bir deniz piyadesiyim! Ben, kibirli, benmerkezci ve küstahım! Korku nedir bilmem, çünkü korkunun ta kendisiyim ben! Kan ve bağırsaktan oluşan yeşil bir canavarım! Suda da, karada da yaşayabilirim! Ama sudan çıktım ve cerahatimi dünyada mukim Amerikan karşıtlarının üstüne boşaltıyorum! Ne zaman gerekir, ne zaman olursa, muharebe alanında görkemli bir ölümle ölecek, hayatımı annem, Deniz Piyadeleri ve Amerikan bayrağı uğruna feda edeceğim.

Kartalı Hava Kuvvetlerinden, çıpayı Deniz Kuvvetlerinden, halatı Kara Kuvvetlerinden çaldık biz! /(forslarından bahsediyor.) Amerikan Deniz Piyadelerinin forsları halat

sarılı çıpanın üstüne konmuş kartaldır/ Allah dinlenirken yedinci günde, onun sınırlarını aştık, dünyayı çaldık! O gün, bu gün, gösteriyi biz yürütüyoruz.

Biz, piyadeler gibi yaşar, denizciler gibi konuşur, her ikisinin de ayaklarını yerden keseriz şamarlarımızla! Gündüz asker, gece hovarda, dilediğimizde sarhoş ve Allah'ın izniyle, Deniz Piyadeleriyiz, biz!

Gel, kardeşim, gel! Gel de, yasakla bütün şahadetnameleri ekranlardan! Yasakla ki, muhtelif smast zanlıları, dinleyip, dinleyip de büsbütün kudurmasınlar!"

Ey, ihtiyatlı resmî/sivil aydınları ülkemin! Ey, hayatı göğüslemeye gelince, sıradanlaşan sıra dışı entelektüelleri ülkemin! Sakın, duymasın bizim yeniyetmeler kötülüğün amansız bir gerçek olduğunu! Biri diğerinin gırtlağına çökmüş, boğazlamaya çalışan, aynı kalbi paylaştıkları için bir ömür boyu başaramayan, ak saçlı siyam ikizlerinin varlığını. Çıplak memelerine yapıştırdıkları çıplak bebelerini, açlıkla kudurtulmuş bekçi köpeklerine teslim etmeyen, karınları burunlarında, çırılçıplak gebeleri. Dağıtılan beyinleri. Akıtılan beyinleri. Boşaltılan beyinleri. Çocuk çığlıklarını. Dev penislerin paraladığı ufacık çocukların cesetlerinden arda kalanları. Bir an önce ölmek için çırpınan gaz odası kurbanlarının haykırışlarını. Boşalan bağırsaklarının paniğini. Bir kaç asılan, boynu kırık bedenleri! İşgalcilerin bir deri bir kemik bıraktığı bedenlerin dağlar gibi yığıldığı mümbit toprakları. Çarpılan ağızları, dökülen dişleri. Oyulan gözleri. Kanı, dışkıyı, karanlığı. Eksi altmış derece soğuğu, artı altmış derece sıcağı. Karbon monoksit, amonyak, metan püsküren taşlaşmış gezegeni. Tamahı, ihaneti, zulmü, iftirayı, tuzağı, dalavereyi. Soykırımın varlığını duymasınlar.

Sansür mide bulandırır…

Yaşaya kalabilmek için kötülüğün gözünün içine bakmak zorunda olduklarını bilmesinler! Neyle karşı karşıya olduklarının ayırdına varmasınlar! Gerçeklerle silahlanmasınlar, sakın! Sakın, bilmesinler aslında amansız bir savaşın ortasında doğduklarını! İhtiyatlı abilerinin sesine, 'doğru' bellediklerine ters düşmesinler! Sakın farklılaşmasınlar! Yüreklerindeki savaşçıyı uyandırmaya kalkmasınlar! Umutsuzluğu ve korkuyu ilkesel olarak bile reddetmesinler! Sayısız hasımla tek başlarına halleşebilecekleri bilgisini güçlendirmeye kalkışmasınlar!

Monşer, ama herkes bilir, "yiğitlik" iştiyakının çağdaş bir toplum yaratmak yolunda ne denli tehlikeli bir ruh hâli olduğunu! Herkes bilir, "yiğitlik" denilen ruh hâlinin güvenlik içinde olmaya, rahat yaşamaya duyulan akıl dışı husumet olduğunu! Gençlerimize rahat batmasın! Giyim kuşam, gastronomi, seyahat, eğlence, modalar, küsmeler barışmalar, nazlar niyazlar aman çağdaş 'trend'lerin dışına düşmesinler! Gerçeklik yolunda entelektüel toz dumandan korkmadan yürümeye kalkmasınlar! Don Kişotluğa soyunmasınlar sakın! İnançlarını, güncel hâl ve şeraitten, dost ve müttefiklerimizden, genelde kabul gören değerlerden, sağlıklarından, ailelerinden, kınanmak hatta nefret edilmekten üstün tutmasınlar! Küçük bir övgü ya da söylem ile mutlu olabilenleri, "sıradan adamdan yiğit olmaz, yiğit sıradan değildir" tafrasıyla küçümsemesinler. Kendilerinde var olduğunu keşfettikleri gücü, itiraf, teslim, ikrar, kabul ve ilan ederek, incelikli düşünürleri, ihtiyat sahibi insanları gücendirmesinler! Felsefi olmayan, kutsal olmayan bir tarafları olduğunu anlasınlar!

Aşırı bireysel ve gururlu olduklarının farkına varsınlar. "Öteki"lerle aynı dokuyu paylaştıklarının çoğu zaman ayırdında bile olmadıklarını görsün, utansınlar! Her şeye rağmen, derin saygı gördüklerini hissediyorlarsa şayet, "yüce davranışlar" denilen eylemlerin, akıl işi olmadığının

idrakinde olsunlar! Günümüz Türkiye'sinde eylemlerini usa vurmayanlara kuşku ile bakıldığını unutmasınlar. Usa vurmaz, hisseder ve eyleme geçer olmak; kısıtlamaya, sansüre gelmezlik yerleşiklerin huzurunu kaçırır, ince ruhlu olanlarımızın midelerini bulandırır, bilsinler.

Entelektüel kırtasiyeye değil, varlıklarındaki o gizli dürtüye, yaşayakalma güdüsüne itaat ettikleri gerçeğiyle avunmasınlar. Yaşaya kalma güdüsü, zaman zaman en sıradan olanımızda da vardır var olmasına da, onlarınki süreklilik arz ettiği, ısrarcı, atak olduğu, yorulmak bilmediği için tehditkârdır, unutmasınlar! Zorlukları tebessümle karşılayan, tehlike sirenlerine kulaklarını tıkayıp kendi müziğini yapan, kendi davulunun ritmine yürüyebilen, az rastlanır ruhlar kendi hâllerine bırakılmazlar, "dengesizlik" karşı karşıya kaldıkları en hafif itham olacaktır.

Yiğitliğin, "yiğitler"in kendilerinden başka kimseye erdem olarak görünmediğini de bilsinler. Hangi kitap kurdu demiş, öğretilmiş çaresizlik bu topraklarda yaşayakalmamızın önündeki en büyük müşküldür diye? Kim demiş, en büyük müşkül, yitirdiğimiz özgüvenin yeniden tesisidir diye? Hangi aklı evvel tespit etmiş, fena hâlde ürkütülmüş, savunmaya itilmiş olduğumuzu? Kavrukluğuna bakmayıp, durumu hamasi böbürlenmelerle idare eden bizim gibi ilkel kalabaların, "yiğit" tipolojilerine ihtiyaçları olamaz! "Yiğit" tipolojilerine, ne gerçekte, ne ekranda, ne sanalda, ne lafta, ne perdede, ne temennide, ne de dua da ihtiyaçları olabilir!

"Polat," tipolojisi de kim oluyormuş?!. Bırakın, yiğitlik, John'lara, Johnny'lere, Marin'lere, Rambo'lara, dört köşe çeneli Marlboro erkeklerine kalsın. Biz, delikanlılarımızın başına çuval yerine kadın içliği geçirerek, "insancıl"laştığımızı sanalım! Bu gezegende obez bir efendinin sofrasına sığınmış bir garip besleme kadar bile şansımız olmadığını unutalım. Aklımızı, izanımızı, RTÜK'e ve sivil avanesine

teslim edelim! Gerçeklik gibi, umut gibi, sanatsal üretim gibi, başarı gibi utanç verici düşüncelerden uzaklaşalım. *Avrupa Yakası*'na, olmazsa *Gümüş*'e takılalım, kimseyi incitmeyelim, kimseyi kırmayalım, medeni abilerimizin izinden ayrılmayalım! Müstahaktır. Dünyayı bilmeyen, dünyanın maskarası olur. Kötülüğü bilmeyen, yaşamın.

Kavminin kaderini eline almaktan kaçınan…

Hangi koalisyon güçlerininkidir bilinmez ama bu gezegenin bir yerinde, kalabalık omuzlu bir "psikolojik savaş uzmanı"nın, koltuğunun arkasına rahatça yaslanıp, gülümsediğini görebiliyorum.

Kurtlar Vadisi'nin emekçilerine gelince: Diziyi saatler süren reklamlara dayanamadığım için izlemedim. Yakınlarda, DVD'sini gördüm. Sinemanın Türkiye'de belki de ilk kez, marjinal olmayan kaygılara seslenebildiğini düşündüm. Akıl vermek haddim değil ama kadim bir Uygur diskuru vardır. "Kendinize güvenin!" der, "Kendinize güvenin! Akranlarınızın, çağınızın, 'gerçeklik'in payınıza düşen kadarıyla da olsa, hakkını verin. Dil, din, ırk, cinsiyet ayırımının tuzağına düşmeden, zamanınızın en yetkin bilginleriyle, sanatçı ve filozoflarıyla dostluk kurun. Mahrem düşüncelerinizi aşkın zekâlarla paylaşın. Sizler, anneleri tarafından sakınılmak durumunda olan özürlüler ya da çocuklar değilsiniz. Kavminizin kaderini eline almaktan kaçınan korkaklar değilsiniz. Sizler, mağdurların kefaretini ödeyecek, kâbustan uyandıracak yetişkin erkeklersiniz."

"ŞAHADETNAME" HAFAZANALLAH!

Amerikan Deniz Piyadelerinin "şahadetname"lerinin aslını sunarken, "şahadetname" kelimesinin İngilizce karşılığının "yemin/oath" değil, "testimonial" olduğunu hatırlatır, "yemin" kelimesinin yorumun hiçbir yerinde geçmediğine dikkat buyurulmasını rica ederim. "Mezuniyet" kelimesinin özenle tırnak ("") içine alınmış olmasının nedeni, "marine" adaylarının endoktirinasyon, dilerseniz "beyin yıkama" sürecinin – ifadesini söz konusu "testimonial"da bulan – sonucunu vurgulamak istemidir.

Aşağıdaki "şahadetname" asgari 2000'den bu yana (2000 benim ilk kez ürpererek okuduğum tarihtir) gündemde olup, gencecik bir deniz piyadesinin şekillendirilmesindeki başarısını görmek isterseniz, delikanlının http://arootsblog.blogspot.com/2006_03_01_arootsblog_archive.html adresindeki bloğuna düştüğü notlara (24 Mart 2006) bakabilirsiniz.

"The USMC is over 222 years of romping, stomping, hell, death and destruction. The finest fighting machine the world has ever seen. We were born in a bomb crater, our Mother was an M-16, and our Father was the Devil. Each moment that I live is an additional threat upon your life. I am a rough looking, roving soldier of the sea. I am

cocky, self-centered, overbearing, and do not know the meaning of fear, for I am fear itself. I am a green amphibious monster, made of blood and guts, who arose from the sea, feasting on anti-Americans throughout the globe. Whenever it may arise, and when my time comes, I will die a glorious death on the battlefield, giving my life for Mom, the Corps, and the American Flag. We stole the eagle from the Air Force, the anchor from the Navy, and the rope from the Army. On the 7th day, while God rested, we over-ran his perimeter and stole the globe, and we've been running the show ever since. We live like soldiers and talk like sailors and slap the Hell out of both of them. Soldier by day, lover by night, drunkard by choice, MARINE BY GOD!!! OORAH!!!" Evet, dünyayı bilmeyen, dünyanın maskarası olur. Kötülüğü bilmeyen, yaşamın…

İTHAMLAR, HAKARETLER, ÖVGÜLER, DERSLER

İsmail, Erkin, Hilal, Barış, Çağrı, Rengin…

"Emre Aköz, bu 'palavra' hakaretiyle, tazminata mahkûm olmayı hak ediyor," diyorsunuz. Hadi, diyelim, kendisi araştırmaya üşendi, "sizi arayıp, kaynak doğrulaması yapabilirdi." Birinci yanılgınız bu. Yapmazdı, yapamazdı, çünkü "Marine Corps" vurgusuyla İngilizceye hâkimiyetini hatırlatan bir adam, "şahadetname" sözcüğünü es geçip, makalesini, metnin hiçbir yerinde geçmeyen "yemin" kelimesi üzerine inşa etmeye durmuşsa şayet, bileceksiniz ki, amacı, üzüm yemek değil, Batılılaştırmacı liberal aydınlarımızın "politically correct"[1] telkinlerine çomak sokmaya kalkışan bağcının "güvenilirliğini" sarsmaktır.

Hiç sanmayın ki, şahadetnamenin sayısız kaynaklarından birini akabinde yayımlamış olmamız, beni "uydurduğu palavraları" internette dolaşıma sokan "üç beş fırlamadan" ya da "o karanlık tiplerden" biri çamurundan kurtarırken, Kürşat Bumin ve/veya Emre Aköz tipolojilerinin yüzleri kızaracak, af dilemenin bir yolunu bulmaya çalışacaklardır. Bu da olmayacak, zira "şu anda dünyanın en büyük

1 Siyasi konjonktüre uygun, genelde kabul gören.

ordusunun askerleri"nin hamuruna ilişkin sarsıcı bir bilgiyi Türkçeleştirerek sunmak, her ne pahasına olursa olsun durdurulması gereken bir ezber bozmak girişimi faslındandır. Nitekim "artık çok geç," diye hayıflanmaktadır, Bumin olanı, "'şahadetname' yapacağı kötülüğü fazlasıyla yapmış durumda şimdiden." Yani? Yani, "Gazete okurları (bu gazetenin *Kurtlar Vadisi* ilgisini irdelemek gerekir) 'şahadetname'yi bildikleri gibi anlayıp 'Ben de 'marine' olmak istiyorum' diye çoktan ayağa kalkmış bile…" Tercümesi: Gazete okurları, anneleri tarafından sakınılması gereken özürlüler olup, en ufak bir tahrikte kalkınabilecek nitelikte insanlardır. Bundan daha vahimi, "kötülük akan 'şahadetname'"nin sahiciliğinin kanıtlanması, bu ülkede yeni bir farkındalığın yaratılması anlamına gelebilir. Neresinden baksanız, 21. yüzyılın en güçlü silahıdır bilgi ve er ya da geç, gerçeklerle silahlanabilir, yüreklerindeki savaşçıyı uyandırmaya soyunabilirler insanlar. O hâlde, Erkin'in demesiyle "yüzünü çağının gerçeklerine dönüp, kötülüğün gözlerinin içine bakabilen" birilerinin serpilmelerine izin verilmemeli, öğretilmiş çaresizliğin bu topraklarda hüküm sürmeye devam etmesi sağlanmalı, yitirdiğimiz özgüvenin yeniden tesis edilmesine engel olunmalıdır.

Bu konuda fevkalade başarılı olunduğu yadsınamaz. "İnsanlar 'Mega Machine'i yıkmayı hayal etmeyi bıraktı," diyor, Erkin, "Onu 'default' (hatta de facto) olarak kabul ediyor herkes, ucundan bir parça kopartmayı veya zarar vermeyi bile denemiyor kimse. Herkes sistemin içinde doğuyor ve sistem için çalışmayı hayal ediyor – onsuz bir yaşamı hayal eden ütopyalar bile son yıllarda hiç yazılmıyor neredeyse. İnsanların para ve iktidar hırsıyla davranmadıkları her ütopya 'çocukça' kabul ediliyor ve üzerinde konuşmaya değer bulunmuyor. Bu durumda hayal etme gücü ve isteği elimizden alınmış durumda. Bırak, 'bana dokunmayan yılan bin yaşasın lafını,' artık insanlar 'biz,

İnsan, unuttuğunu da unutuyor yaşadığımız yüzyılda. Hayat ve anlam muhasebesi yapan Alev Alatlı, bu yüzden yüksek sesle ve inatla hatırlattı bize yazılarında, geçmişin geleceğimizi çepeçevre kuşattığını… Tarih yazan bir millet iken, tarih okumayı bile unutan bir kuru kalabalığa dönüştüğümüzü, yazdıklarında sergiledi satır satır, harf harf.

Günübirlik gibi görünen olayların arka planındaki geçmiş zaman hesaplaşmalarını sezdirdi. Bir bilinçlendirme çabası içinde doğruları ve hassasiyetleri göz ardı etmeden yorumladı olup bitenleri… Medyadan laf cambazlıklarıyla yayılan temelsiz ahkâmın farkında olarak yazılanları bıkmadan, yılmadan ve usanmadan sorguladı. Düşünce ve siyaset alanında muhtelif köşe başlarında üretilen türlü "ad hominem" safsataların ipliğini pazara çıkardı. Onun için Alev Alatlı'nın *'Hatırla!' Geçmişin Geleceğindir* kitabı okundukça "geçmiş-gelecek" kelimelerinin arasında duran, ince yatay çizgi gibi belirginleştiriyor kendini alıcılarına. Eser hem geçmiş yüzyıl içinden bugüne taşınan şaşırtıcı fotoğrafları, hem de günübirlik olana düşmeden yapılan yorumların, geleceğe dönük kılavuzluğunu bir araya getiriyor. Sömürgecilerin Osmanlı topraklarını parçalamalarından Siyonizm'e, dünya düzeni tartışmalarından Avrupa'ya, siyasetin yapılaşmasından melalin hükümsüz kılınmasına, kent mimarisinden üniversiteye, malumat silahlarından milliyetçiliğe, ithamlardan imajlara, nepotizmden feminizme, Türkçeden aydınların dünyasına pek çok mesele çözümleniyor.

Kılavuzluğunu, okurlarıyla tanışıklığı ve yazının imkânları ölçüsünde ustaca kullanan Alev Alatlı'nın eni sonu söylemekten asla vazgeçmediği şey ise daima *'Hatırla!' Geçmişin Geleceğindir* oluyor.

pinaryayincilik
pinaryayincilik
pinaryayinlari

9 789753 528757

ALEV ALATLI